

Ekim 2012

Bu bilgi notunun kapsamı nihai değildir ve AİHM için bağlayıcılığı yoktur

AİHM'e Üye Devletlerin Egemenlik Alanı Dışında Yargı Yetkisi

Madde 1 (insan haklarına saygı yükümlülüğü)

Yüksek Sözleşmeci Taraflar yetki sınırları içindeki herkesin Sözleşmenin 1. Bölümünde tanımlanan hak ve özgürlüklerini garanti edeceklerdir.

Devletin AİHM yetki sınırı içinde; ancak, Devletin kendi sınırları dışında meydana gelen eylemleri

Diplomatik Binalar ve Müştemilatları

M.v. - Danimarka Davası (Başvuru No.17392/90)

14 Ekim 1992 (Avrupa Komisyonunun İnsan Hakları hususundaki Kararı)

Başvuran 1988 yılında Doğu Almanya'dan (Demokratik Alman Cumhuriyeti) ayrılıp batıya (Federal Almanya Cumhuriyeti) geçmek isterken (Doğu) Berlin'deki Danimarka Büyükelçiliği binasına girmiştir. Danimarka büyükelçisinin talebi üzerine Doğu Almanya polisi Elçiliğe girmiş, başvuranı dışarı çıkarmış ve başvuran sonuç olarak 33 gün gözaltında kaldıktan sonra koşullu hapis cezasına çarptırılmıştır. Başvuru sahibi Doğu Almanya polisine teslim edilmesi nedeniyle özgürlük ve güvenlik hakkının ihlal edildiği gerekçesiyle şikayette bulundu.

Avrupa İnsan Hakları Komisyonunun (1998 yılına kadar Sözleşme uygulamalarını AİHM'ye gönderilmeden önce inceleyen organ) daimi içtihatlarında, diplomatik ya da konsolosluk görevlileri dahil olmak üzere, bir Ülkenin yetkili görevlilerinin üzerlerinde yetki kullandıkları başka kişi ve emtia üzerinde o Ülkenin yetki sınırı kullanacağı açıkça belirtilmiştir. Bu nedenle, başvuranın aleyhinde şikayette bulunduğu Danimarka Büyükelçisinin eylemleri Danimarka yetkililerinin üzerinde yargı yetkisi bulunan kişileri etkilemiştir.

Okullarda alfabe kullanımı

Catan ve diğerleri – Moldova Cumhuriyeti ve Rusya Davası (No. 43370/04, 8252/05 ve 18454/06)

19.10.2012 (Büyük Daire)

Dava Transdinyester'deki Moldova toplumundan çocukların ve ebeveynlerinin 1992 ve 1994 yıllarında okullarda Latin alfabesi kullanımı yasaklayan ayrılıkçı rejim tarafından kabul edilen dil politikalarının ve sonrasında bu politikanın uygulanması amacıyla aldığı tedbirlerin etkisine ilişkin şikayet ile ilgilidir. Bu tedbirler öğrenci ve öğretmenlerin Moldova/Romen dil okullarından zor kullanılarak çıkarılması ile birlikte okulları kapatarak başka yerleşkelerde yeniden açmaya zorlamayı içermektedir.

AİHM ayrılıkçı rejimin Rusya'nın sürekli askeri, ekonomik ve siyasi desteği olmadan ayakta kalamayacağına ve bu nedenle Sözleşme kapsamında okulların kapatılmasının Rusya'nın yargı alanına girdiğine hükmetmiştir. Diğer yandan, Moldova Cumhuriyeti rejimi savunmaktan imtina etmekle kalmamış, aynı zamanda yeni okul binalarının kiralari ve yenilenmeleri ile birlikte ekipmanlar, öğretmenlerin maaşları ve ulaşım masrafları için de ödeme yaparak başvuranları desteklemek üzere önemli çaba sarf etmiştir.

Moldova Cumhuriyeti açısından Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 1 Numaralı Protokolün 2. Maddesinin (eğitim hakkı) ihlali yoktur; Rusya açısından 1 Numaralı Protokolün 2. Maddesinin ihlali söz konusudur

Askeri varlık ve siyasi destek

[Loizidou – Türkiye Davası \(no. 15318/89\)](#)

23 Mart 1995

Loizidou özellikle Kıbrıs'ın kuzey bölgesinin, kendisini birkaç kez burada bulunan evine ve mülklerine erişimden alıkoyan, Türk silahlı kuvvetlerinin sürekli işgali ve kontrolü sonucunda mülkiyet hakkının ihlal edilmiş olduğu yönünde şikayette bulunmuştur. Bu durumun Sözleşmenin 1. Protokolün 1. Maddesi hilafına mülkiyet haklarının daimi olarak ihlal edilmesiyle birlikte 8. Madde hilafına evine ilişkin daimi bir ihlal bulunduğunu iddia etmiştir.

AİHM, 1. Maddenin Sözleşmenin kapsama alanı üzerinde sınırlamalar getirmesine rağmen, bu hüküm kapsamındaki "yargı yetkisi" kavramının Sözleşmeye Taraf Ülkelerin ulusal sınırları ile kısıtlı olmadığına karar vermiştir. Özellikle, gerek meşru gerekse gayri meşru bir askeri faaliyet sonrasında ulusal sınırları dışındaki bir bölgede etkin kontrol sağladığında, Ülkenin sorumluluğu başlayabilir. Bu gibi bölgelerde Ülkenin Sözleşmeden doğan hakları ve özgürlükleri garanti altına alma yükümlülüğü, gerek ülkenin silahlı kuvvetleriyle doğrudan gerekse desteklediği yerel yönetim aracılığıyla, burada etkin kontrol sağlaması durumundan kaynaklanmaktadır.

Türkiye Loizidou'nun mülkünün kontrolünü Kıbrıs'ın kuzey bölgelerinin ordusu tarafından işgal edilerek burada "Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti" kurulmasının neticesinde kaybetmiş olduğunu kabul etmiştir. Türkiye askeri varlığı ile Kıbrıs'ın kuzeyinde tam olarak kontrolü sağlamıştır ve bunun neticesi olarak "KKTC" yetkililerinin politikaları ve eylemleri için Sözleşme kapsamında sorumluluğu ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak, Türk ordusu tarafından desteklenen "KKTC" yetkililerinin eylemleri Türk yetki sınırı kapsamına girmektedir.

[Kıbrıs – Türkiye Davası \(no. 25781/94\)](#)

10 Mayıs 2001 (Büyük Daire)

Dava Türkiye'nin Temmuz ve Ağustos 1974 tarihlerinde askeri müdahalede bulunmasından sonra Kıbrıs'ın kuzeyinde oluşan durumla ve Kıbrıs bölgesinin süregelen bölünmüşlüğüyle ilgilidir. Kasım 1983 tarihinde "Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti" ("KKTC") kurulmuş olmasına rağmen, Kıbrıs bunun uluslararası hukuk kapsamında kanunsuz bir yapı olduğunu, bu nedenle de buradaki geniş kapsamlı Sözleşme ihlallerinden sorumlu olan Devletin Türkiye olduğunu ileri sürmüştür. Türkiye "KKTC"nin siyasi açıdan Türkiye'den bağımsız olduğunu ve bunun sonucunda KKTC'nin eylemlerinden Türkiye'nin sorumlu tutulamayacağını ifade etmiştir.

AİHM Türkiye'nin Sözleşme kapsamındaki sorumluluklarının kuzey Kıbrıs'ta görev yapan askerleri ve görevlileri ile sınırlanamayacağını, ayrıca Türk askeri ve diğer destekler sayesinde ayakta kalan yerel yönetimin ("KKTC") eylemleri dolayısıyla da sorumlu olduğunu vurgulamıştır. Bu nedenle, Türkiye Sözleşme kapsamında yetki sınırına sahiptir.

[Andreas Manitaras ve Diğerleri Türkiye Davası \(no. 54591/00\)](#)

3 Haziran 2008

Türkiye'nin 1974 yılında Kıbrıs'ın kuzeyine müdahalesinin ardından Ioannis Manitaras küçük bir Kıbrıs Rum grubuyla birlikte kalmıştır. Şubat 1998 tarihinde Manitaras Avrupa İnsan Hakları Komisyonu delegasyonuna Lefkoşa'da bir otelde yapılan duruşmada Kıbrıs – Türkiye Davası (no. 25781/94) kapsamında ifade vermiştir. Nisan 1999 tarihinde Rizokarpas'o'daki evinde ölü bulunmuştur. Yerel yetkililerin ölüm nedeninin kalp krizi sonucu doğal yollardan ölüm olduğu sonucuna varmış olmalarına rağmen, Manitaras'ın akrabası olan başvuranlar öldürüldüğü gerekçesiyle şikayette bulunmuşlardır.

Mahkeme Kıbrıs – Türkiye Davasında (yukarıda verilen) elde ettiği kuzey Kıbrıs'ta tam olarak kontrol sağlaması nedeniyle Türkiye'nin Sözleşme kapsamındaki sorumluluklarının kuzey Kıbrıs'ta görev yapan askerleri ve görevlileri ile sınırlanamayacağını, ayrıca Türk askeri ve diğer destekler sayesinde ayakta kalan yerel yönetimin eylemleri dolayısıyla da sorumlu olduğunu tekrarlamıştır. AİHM devamında Türkiye'ye isnat edilebilecek tüm Sözleşme ihlallerine ilişkin olarak Türkiye'nin yetki sınırında olduğunu belirtmiştir. İddia edilen olayların meydana geldiği yer "KKTC" sınırları içindedir. Bu nedenle, Ioannis Manitaras Türkiye'nin yetkisi ve/veya kontrolü altındadır ve bu nedenle de yetki sınırı içindedir.

Askeri, siyasi ve ekonomik etki

[Ilaşcu ve Diğerleri – Moldova ve Rusya Davası \(no. 48787/99\)](#)

8 Temmuz 2004

Başvuranlar Haziran 1992 tarihinde Tiraspol'deki evlerinde, bazıları eski Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB) On Dördüncü Ordu üniforması giyen, kişilerce tutuklanmışlardır. Başvuranlar Sovyet karşıtı faaliyetler yürütmekle ve Transdinyester Devleti meşru hükümetine karşı yasadışı mücadele etmekle ve ayrıca iki cinayet dahil olmak üzere bir dizi suçla isnat edilmişlerdir. Aralık 1993 tarihinde "Transdinyester Bölgesi

Yüksek Mahkemesi" İlaşcu'yu ölüm cezasına çarptırmış ve mallarının müsadere edilmesine karar vermiş ve diğer başvuranları da 12 ile 15 yıl hapis cezasına çarptırmış ve mallarının müsaderesine karar vermiştir. Diğer hususların yanı sıra, başvuranlar haklarında hüküm veren mahkemenin yargı yetkisi olmadığına ilişkin şikayette bulunmuşlardır.

Rusya'nın Yargı Yetkisi

AİHM 1991 – 1992 yıllarındaki Moldova'daki silahlı çatışmalar sırasında Transdinyester'de konuşlanan eski SSCB On Dördüncü Ordusuna bağlı birliklerin Transdinyester ayrılıkçı güçleriyle birlikte ve onlar adına savaştığını bildirmiştir. Bunun yanı sıra, 21 Temmuz 1992 tarihinde imzalanan ateşkes anlaşmasından sonra bile Rus yetkililerin ayrılıkçı rejime askeri, siyasi ve ekonomik destek sağlamaya devam etmişlerdir. Dahası, başvuranların Rus askerleri tarafından ayrılıkçı rejime teslim edilmeleri de bu rejimin faaliyetlerinden kaynaklanan sonuçlar için Rusların sorumluluğunu doğurmaktadır. Bunun yanında, Rus ordusu halen Moldova sınırları içinde konuşlanmış durumdaydı. Sözleşmenin Rusya açısından yürürlüğe girdiği 5 Mayıs 1998 tarihinin öncesinde ve sonrasında Transdinyester bölgesi Rusya'nın etkin kontrolü, ya da en azından karar verici etkisi altında idi. Her halükarda, Transdinyester Rusya'nın vermiş olduğu askeri, ekonomik, mali ve siyasi destek sayesinde ayakta kalmaktaydı. Sonuç olarak, başvuranların kaderi üzerinde Rusya namına sürekli ve kesintisiz bir sorumluluk bağlantısı bulunmaktaydı. Bu nedenle, başvuranlar Rusya'nın yargı yetkisi içindeydiler ve şikayette buldukları eylemlerden dolayı Rusya'nın sorumluluğu vardı.

Ivantoc ve diğerleri – Moldova ve Rusya Davası (no. 23687/05)

15 Kasım 2011

Dava "Moldova Transdnistria Cumhuriyeti" (MTC) olarak bilinen ve resmi olarak tanınmayan ülkede, AİHM'nin 2004 yılında Rusya ve Moldova'nın bu kişilerin derhal bırakılmalarını sağlamasına yönelik kararına rağmen, iki kişinin Transdinyester'deki 1991 – 1992 yıllarındaki silahlı çatışmalar sırasında işlendiği iddia edilen terörist faaliyetler nedeniyle tutukluluk hallerinin devam ettirilmesine ilişkindir. Bu kişiler en sonunda Haziran 2007 tarihinde serbest bırakılmışlardır. Bu dava kişilerin 8 Temmuz 2004 tarihinden sonra tutukluluk hallerinin devam etmesi ve aileleriyle irtibat kurmalarının kısıtlanmasına ilişkindir.

Mahkeme İlaşcu ve diğerlerinin serbest bırakılmalarından sonra bile, en azından başvuranların serbest bırakıldıkları Haziran 2007 tarihine kadar, Rusya'nın "MTC" ile yakın ilişkide olduğu ve ayrılıkçı rejime siyasi, mali ve ekonomik destek sağladığını tespit etmiştir. Rusya gerek 8 Temmuz 2004 tarihinden sonra işlendiği iddia edilen Sözleşme ihlallerini önlemek gerekse başvuranların Rus yetkililer tarafından içine sokuldukları duruma son vermek için hiçbir şey yapmamaya devam etmiştir. Bu nedenle başvuranlar Ivantovic ve Popa Sözleşmenin 1. Maddesi (insan haklarına saygı yükümlülüğü) uyarınca serbest kalıncaya kadar Rusya'nın "yetki

sınırı” içinde kalmaya devam etmişlerdir ve bu nedenle şikayette bulunulan eylemlere ilişkin olarak Rusya’nın sorumluluğu bulunmaktadır.

Rusya açısından iki kişinin tutukluluk şartlarına ilişkin olarak 3. Maddenin (gayri insani ya da aşağılayıcı muamele ya da cezanın yasaklanması) ihlal edilmesi;

Rusya açısından iki kişinin tutukluluk şartlarına ilişkin olarak 5. Maddenin (özgürlük ve güvenlik hakkı) ihlal edilmesi;

Rusya açısından iki kişinin tutukluluk şartlarına ilişkin olarak 13. Maddenin (etkin yasal çözüm yoluna başvurma hakkı) ihlal edilmesi;

Rusya açısından iki kişinin eşine ve oğluna ilişkin olarak 8. Maddenin (haberleşme, özel yaşam ve aile yaşamına saygı hakkı) ihlal edilmesi; ve Moldova açısından 3., 5., 8. ve 13. Madde ihlali bulunmamaktadır.

Bunun dışında Rusya açısından AİHM’nin 2004 yılında iki kişinin salıverilmesine yönelik verdiği kati kararı göz ardı etmesine bağlı olarak AİHM özellikle ciddi (ağır) ihlaller tespit etmiştir.

Devletin AİHM yetki alanı dışında meydana gelen eylemleri

Devletin yurtdışında faaliyet yürüten güvenlik güçleri

Öcalan – Türkiye Davası (no. 46221/99)

12 Mayıs 2005 (Büyük Daire)

Abdullah Öcalan Türk Devleti aleyhine yürütmüş olduğu terörist faaliyetler nedeniyle halen İmralı Cezaevinde (Bursa, Türkiye) ömür boyu hapis cezasını çekmektedir. Olaylar meydana geldiğinde Öcalan Kenya’daydı. 15 Şubat 1999 günü akşamı Kenya’da, tartışmalı şartlar altında, Nairobi havalanında bir uçağa bindirilmiş ve Türk yetkililer tarafından tutuklanmıştır. Sonra uçakla Türkiye’ye getirilmiştir. Öcalan Türkiye’nin Sözleşme kapsamındaki bir dizi hakkını ihlal ettiği gerekçesiyle şikayette bulunmuştur.

AİHM Öcalan’ın Türk güvenlik güçleri personeli tarafından Nairobi Havaalanının uluslararası bölümünde Türkiye’de tescil edilmiş bir uçak içinde tutuklanmış olduğunu ifade etmiştir. Kenya yetkilileri tarafından Türk yetkililere teslim edilmesinin hemen ardından Öcalan’ın fiili olarak Türk yetkisi kapsamına girdiği ve bu nedenle o anda Türkiye’nin yetkisini sınırları dışında kullanıyor olmasına rağmen Türk yetki sınırı kapsamında olduğu herkesçe kabul edilen bir gerçektir. Öcalan’ın Türk yetkililer tarafından fiziki olarak Türkiye’ye dönmeye zorlandığı, yakalanmasının ve Türkiye’ye dönmemesinin ardından Türk yetkililerin yetkisi ve kontrolü altında olduğu doğrudur.

Ilich Sanchez Ramirez – Fransa Davası (no. 28780/95)

24 Haziran 1996 (Komisyon kararı)

Carlos olarak bilinen başvuran Venezuela'da doğmuştur ve profesyonel devrimci olarak tanımlanmaktadır. Halihazırda Fransa'da cezaevindedir. 1994 yılında 14 Ağustos'u 15 Ağustos'a bağlayan gece Sudan polis memurları kendisini kaçıran Fransız polis memurlarına teslim etmişlerdir. Fransız polis memurları Ramirez'i bir Fransız askeri uçağına bindirmişler, bir Fransız askeri üssüne götürmüşler ve burada kendisine 1982 yılında Paris'te meydana gelen bir araçta bomba patlaması olayıyla bağlantılı olarak Fransız bir hâkim tarafından çıkarılan yakalama müzekkeresini tebliğ etmişlerdir. Başvuran esasen Fransız yetkilileri tarafından özgürlüğünden yoksun bırakılması nedeniyle şikayette bulunmuştur.

Komasyon başvuranın Fransız polis memurlarının gözetimi altına alındığını ve bir Fransız askeri uçağı içinde özgürlüğünden yoksun bırakıldığını ifade etmiştir. Bu nedenle, kendisinin Fransız polisine teslim edilmiş olduğu andan itibaren, o şartlar altında yetkinin yurtdışında kullanılmış olmasına rağmen, başvuran fiili olarak Fransa'nın yetkisi ve bu nedenle de yetki sınırı içinde olmuştur.

Açık denizlerdeki faaliyetler

[Hirsi Jamaa ve Diğerleri – İtalya Davası \(no. 27765/09\)](#)

23 Şubat 2012 (Büyük Daire)

Dava Libya'dan yola çıkan ve İtalyan yetkilileri tarafından yolları kesilerek Libya'ya geri gönderilen Somali'li ve Eritre'li mültecilerle ilgiliydi.

AİHM başvuranların Sözleşmenin 1. Maddesine göre İtalya'nın yetki sınırına girmiş olduğunu tespit etmiştir. AİHM İtalya Seyrüsefer Kanununda altı çizilen açık denizlerde seyretmekte olan bir geminin bayrağını çekmiş olduğu ülkenin münhasır yetki sınırı içinde olduğuna ilişkin uluslararası hukuk prensibini tekrarlamıştır. Olaylar tamamen İtalyan silahlı kuvvetlerinin gemilerinin güvertesinde cereyan etmiştir. Bu gemilerin personeli tamamen İtalyan askeri personelinden oluşmuştu. Gemilere binış ile Libyalı yetkililere teslim edilış arasında geçen süre zarfında başvuranlar hukuken ve fiilen İtalyan yetkililerin daimi ve münhasır kontrolü altında idiler. Bunun sonucunda, iddia olunan ihlallere dayanak teşkil eden eylemler 1. Madde uyarınca İtalya'nın yetki sınırına girmektedir.

Askeri varlık

[Al-Saadoon ve Mufdhi – Birleşik Krallık Davası \(no. 61498/08\)](#)

2 Mart 2010

Irak'ın Mart 2003 tarihinde uluslararası silahlı kuvvetler koalisyonu tarafından işgal edilmesinin ardından başvuranlar iki İngiliz askerin öldürülmesi dahil olmak üzere, koalisyon güçlerine karşı şiddet şüphesiyle İngiliz silahlı güçleri tarafından tutuklanmış ve İngilizler tarafından

yönetilen gözaltı tesislerinde gözaltında tutulmuşlardır. Aralık 2005 tarihinde İngiliz yetkililer başvuranlar aleyhine açılan cinayet davasını Irak Ceza Mahkemelerine devretmeye karar vermişlerdir. Başvuranlar BK mahkemelerinde asılma tehlikeleri olduğu iddiasıyla bu karar itiraz etmişler; ancak, başarılı olamamışlardır. 30 Aralık 2008 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi BK Hükümetine AİHM'nin bir sonraki kararına kadar başvuruları transfer etmemesi gerektiğini bildirmiştir. BK Hükümeti bir sonraki gün verdiği cevapta, prensip olarak İngiliz güçlerinin Irak'taki tutuklama, gözaltına alma ve hapsedme görevlerinin 31 Aralık 2008 günü gece yarısında sona ereceğine ilişkin BM Kararı nedeniyle istisnai olarak BK'nın AİHM'nin talebine uyamayacağı ve başvuruları o gün erken saatlerde Irak yetkililerin gözetimine transfer etmiş olduklarını bildirmiştir. AİHM 30 Temmuz 2009 tarihli başvuruların şikayetin kabulüne ilişkin kararında BK yetkililerinin başvuruların tutuklu bulunduğu cezaevleri üzerinde, ilk önce askeri güç uygulayarak daha sonra ise hukuken tam ve münhasır kontrole sahip olduğunu tespit etmiştir. AİHM başvuruların BK'nın yetki sınırı içinde olduğunu ve 31 Aralık 2008 tarihinde fiziksel olarak Iraklı yetkililerin gözetimine devredilinceye kadar bu durumun geçerli olduğunu tespit etmiştir.

[Al-Skeini ve Diğerleri – Birleşik Krallık Davası \(no. 55721/07\)](#)

7 Temmuz 2011 (Büyük Daire)

Dava 2003 yılında BK işgal gücü iken başvuranın altı yakın akrabasının Güney Irak, Al-Basra'da ölümüyle ilgilidir: mağdurlardan üç tanesi İngiliz askerler tarafından ateşli silahla vurularak öldürülmüş ya da ağır şekilde yaralanmış; bir tanesi İngiliz devriyeleri ile kimliği bilinmeyen silahlı bir kişi arasındaki çatışma sırasında vurularak ağır şekilde yaralanmış; bir tanesi İngiliz askerler tarafından dövülerek nehre girmeye zorlanmış ve nehirde boğulmuş ve bir tanesi de İngiliz üssünde ölmüş ve vücudunda 93 tane yara izi tespit edilmiştir.

AİHM Birleşik Krallığın Irak'ın güneyinde güvenliği sağlamak amacıyla 1 Mayıs 2003 tarihinden 28 Haziran 2004 tarihine kadar yetki sahibi olmasından kaynaklanan istisnai şartlar altında, BK'nın Basra'da İngiliz askerleri tarafından Basra'da yürütülen güvenlik operasyonları sırasında öldürülen sivillere ilişkin olarak Sözleşmenin 1. Maddesi (insan haklarına saygı yükümlülüğü) kapsamında yetki sınırına sahip olduğunu; başvuranın altı akrabasından beşinin ölümü için bağımsız ve etkin bir soruşturma yürütülmediğini ve bunun da Sözleşmenin 2. Maddesini (yaşam hakkı) ihlal ettiğini tespit etmiştir.

[Al-Jedda – Birleşik Krallık \(no. 27021/08\)](#)

7 Temmuz 2011 (Büyük Daire)

Dava Iraklı bir sivilin üç yıldan fazla süreyle (2004-2007) Irak, Basra'da İngilizler tarafından yönetilen bir gözaltı merkezinde gözaltında tutulmasıyla ilgilidir.

Hükümet başvuranın gözaltında tutulmasının BK'ya değil Birleşmiş Milletlere (BM) atfedilmesi gerektiğini iddia etmiştir. AİHM oybirliği ile iddiayı reddetmiştir. AİHM Mart 2003 tarihindeki işgal sırasında o zamanki mevcut rejimin devrilmesi durumunda rol dağılımını sağlayan BM Güvenlik Konseyi (BMGK) kararının olmadığını ifade etmiştir. Mayıs 2003 tarihinde önceki rejimi devirmiş olan ABD ve BK Irak'taki güvenlik hükümleri üzerinde kontrol sağlamıştır; BM'lere insani yardım sağlanması, Irak'ın yeniden inşa edilmesinin desteklenmesi ve geçici Irak hükümetinin oluşturulmasına yardımcı olması rolleri verilmiştir. AİHM bu karardan sonra çıkarılan BMGK Kararının bu pozisyonu değiştirdiğini düşünmemektedir. BMGK'nin Çok Uluslu Güçler içinde yer alan birliklerin faaliyetleri ya da ihmalleri üzerinde ne etkin kontrolü ne de üst düzey yetki ve kontrolü olması nedeniyle Al-Jedda'nın gözaltı durumu BM'ye atfedilemez. Gözaltı kontrolü münhasıran İngiliz kuvvetlerinde olan Basra şehrindeki bir gözaltı merkezinde vuku bulmuştur. Bu nedenle Al-Jedda bu süre boyunca BK yetkisi ve kontrolü altındaydı. Bu nedenle Lordlar Kamarasının çoğunluğu ile birlikte AİHM Al-Jedda'nın gözaltı durumunun BK'ya atfolunacağına ve Sözleşmenin 1. Maddesi uyarınca gözaltında tutulduğu süre boyunca BK'nın yetki sınırı içinde olduğuna hükmetmiştir.

Derdest dava

Pritchard – Birleşik Krallık (no. 1573/11)

Eylül 2011 tarihinde Birleşik Krallık Hükümetine bildirildi.

Dava Bridgend'li Birleşik elektronik mühendisi, evli ve iki çocuğu olan ve Irak'ta görev yapan BK askeri Dewi Pritchard'ın ateşli silahla vurularak öldürülmesi ile ilgilidir. Pritchard 23 Ağustos 2003 tarihinde 36 yaşındayken sürmekte olduğu araç ateş altında kalmış ve vurularak ölmüştür.

Pritchard'ın babası 2. Madde (yaşam hakkı) ve 13. Madde (etkin yasal çözüm yoluna başvurma hakkı) kapsamında UK yetkililerinin oğlunun ölümü hakkında tam ve bağımsız bir soruşturma yapmadıklarını iddia etmektedir.

Etkin kontrol sağlayan askeri müdahale

Markovic ve Diğerleri – İtalya Davası (no. 1398/03)

14 Aralık 2006 (Büyük Daire)

Başvuru 23 Nisan 1999 tarihinde NATO müttefikleri tarafından Yugoslavya Federal Cumhuriyetine karşı yapılan hava saldırıları nedeniyle akrabalarının

ölmesine ilişkin olarak başvurular tarafından İtalyan Mahkemelerine açılan tazminat davaları ile ilgilidir.

AİHM başvurularının İtalyan mahkemelerinde tazminat davası açtıkları anda Sözleşmenin 1.Maddesi kapsamında tartışmasız olarak “yargı yetkisine ilişkin bir bağlantı” ortaya çıktığına hükmetmiştir.

Mansur PAD ve Diğerleri – Türkiye Davası (no. 60167/00)

28 Haziran 2007 (kabul edilebilirlik kararı)

Başvuru Mayıs 1999 tarihinde İran’ın kuzey batısında Türk askeri tarafından öldürüldüğü iddia edilen İranlı yedi kişi hakkındadır. Türkiye orada olay sırasında teröristlerin bulunduğu şüphesiyle bölgeyi helikopterle bombalamış olduğunu kabul etmiştir. Ayrıca Türkiye, İran’la iyi ilişkilerini devam ettirmek amacıyla, ölümler nedeniyle İranlı yetkililerin talep etmiş olduğu tazminat miktarını ödemeyi kabul ettiğini bildirmiştir. Mağdurların aileleri parayı almayı reddetmişlerdir.

AİHM bir Devletin, Sözleşmeye Taraf olan Devletlerin yasal sınırları içinde olmayan diğer bir Devletin sınırları içinde olup da sonra belirtilen Devletin sınırları içinde faaliyet gösteren görevlileri aracılığıyla, gerek meşru gerekse gayri meşru olarak, başta belirtilen Devletin yetki sınırı ve kontrolü kapsamında olan kişilerin Sözleşme haklarının ihlali nedeniyle sorumlu tutulabileceğini tekrarlamıştır. Mevcut davada, iddia olunan olayların mağdurlarının Türkiye’nin yetki sınırı içinde olduğuna dair tarafların ihtilafı bulunmamaktadır. AİHM, Türkiye Hükümeti’nin halihazırda helikopterlerinden açılan ateşin başvuruların akrabalarının ölümüne neden olduğunu kabul etmiş olması nedeniyle olayların tam yerinin tespit edilmesine gerek olmadığını tespit etmiştir. Sonuç olarak, olay sırasında mağdurlar Türkiye’nin yetki sınırı içindedirler.

Medvedyev ve Diğerleri – Fransa Davası (no. 3394/03)

23 Mart 2010 (Büyük Daire)

Başvuranlar Kamboçya bandıralı bir kargo gemisinin personeli idiler. Fransız yetkililerin geminin Avrupa’da dağıtım amacıyla büyük miktarda narkotik madde taşıdığından şüphelenmeleri nedeniyle Fransız Deniz Kuvvetleri gemiye Cap Verde açıklarında el koyarak gemi personelinin Fransız askerlerinin gözetimi altında gemideki kamaralarına hapsedilmişlerdir. Başvuranlar gayri meşru olarak özgürlüklerinin kısıtlandığı, özellikle de Fransız yetkililerin yetki sınırı olmadığı gerekçeleriyle şikayetçi olmuşlardır.

AİHM Fransa’nın geminin yolunun kesildiği andan itibaren sürekli ve kesintisiz bir şekilde, en azından fiili olarak, Kamboçya bandıralı geminin ve personelinin tam ve münhasır kontrolünü sağladığına karar vermiştir. Geminin yolunun kesilmesinin yanı sıra, Fransız yetkililer tarafından rotasının değiştirilmesi de emredilmiştir ve gemi personeli Fransa’daki

Brest'e seyri boyunca Fransız askerinin kontrolü altında kalmıştır. Sonuç olarak, başvuranlar etkin bir biçimde Fransa'nın yargı yetkisi içinde idiler.

Etkin kontrol sağlamayan askeri müdahale

[Bankovic ve Diğerleri – Belçika ve Sözleşmeye Taraf Diğer 16 Devlet Davası \(no. 52207/99\)](#)

19 Aralık 2001 (Büyük Daire)

Başvuru Belgrat'ta yaşayan altı kişi tarafından aynı zamanda Sözleşmeye de taraf olan 17 NATO üyesi Devlet aleyhine açılmıştır. Başvuranlar Kosova çatışmaları sırasındaki hava saldırıları kapsamında, NATO tarafından binada hasara ve birkaç kişinin ölümüne neden olan Sırp Radyo Televizyon merkezinin bombalanması nedeniyle şikayetçi olmuşlardır.

AİHM uluslararası hukukun bir Devletin sınır dışında yetki sınırı kullanmasını engellememesi nedeniyle, genel kural olarak yetki sınırı diğer ilgili Devletlerin ülke sınırları haklarıyla tanımlandığını ve sınırlandığını ifade etmiştir. AİHM diğer yargı sınırı temellerinin istisnai olduğunu ve her bir durumun belirli şartları için özel gerekçe gerektirdiğini tespit etmiştir. Sözleşme aslında olarak bölgesel bağlamda, özellikle de Sözleşmeye Taraf Devletlerin yasal alanında işleyen çok taraflı bir anlaşmaydı. O zamanki adıyla Yugoslavya Federal Cumhuriyeti esasen bu yasal bölge içinde değildi. AİHM mağdurlar ile davalı Devletler arasında yasal sınır bağlantısı olduğuna ikna olmamış ve davanın kabul edilemez olduğunu açıklamıştır.

[Issa ve Diğerleri – Türkiye Davası \(no. 31821/96\)](#)

16 Kasım 2004

Irak vatandaşı olan başvuranlara göre, Türkiye sınıra yakın bir Irak kasabasında çobanlık yapan bir grup akrabaları dağlarda, bölgede askeri operasyon düzenlediği ve derhal kendilerine hakaret ettiği ve saldırdığı iddia edilen Türk askerleriyle karşılaşmışlardır. Türk birliklerinin bölgeden çekilmelerinden sonra çobanların cesetleri kurşun yaralarıyla ve ciddi şekilde tahrip olmuş şekilde bulunmuştur.

AİHM Sözleşme kapsamında "yetki sınırının" Sözleşme Taraflarının ulusal sınırlarıyla kısıtlı olmadığını tekrar etmiştir. İstisnai hallerde Sözleşmeye Taraf Devletlerin sınırları dışında yürüttükleri ya da sınırları dışında etkisi olan faaliyetler kendi yetki sınırları içinde yapılmış gibi kabul edilebilmektedir. Bu tür durumlardaki hesap verme sorumluluğunun Sözleşmenin 1. Maddesinden kaynaklanması Devletin Sözleşmeyi kendi yetki sınırları içinde ihlal edemeyeceği gibi, diğer bir Devletin sınırları içinde ihlal etmesine izin verilebileceği şeklinde yorumlanamaz.

Ancak, AİHM kendisine sunulan deliller temelinde başvuranların akrabalarının Türk birliklerinin açmış olduğu ateşle öldürülüp öldürülmediklerini tespit edememiştir. AİHM bu nedenle Sözleşmenin 1.

Maddesi uyarınca başvuranların akrabalarının Türk yetki sınırı içinde oldukları konusunda tatmin olmamıştır.

[Saddam Hüseyin – Koalisyon Güçleri \(Arnavutluk, Bulgaristan, Hırvatistan, Çek Cumhuriyeti, Danimarka, Estonya, Macaristan, İzlanda, İrlanda, İtalya, Letonya, Litvanya, Hollanda, Polonya, Portekiz, Romanya, Slovakya, Türkiye, Ukrayna ve Birleşik Krallık\) Davası \(no. 23276/04\)](#)

14 Mart 2006 (Kabul edilebilirlik kararı)

Irak eski devlet başkanı Saddam Hüseyin yakalanması, gözaltında tutulması ile Irak yetkililerine teslim edilmesi, devam eden yargılaması ve sonucu hakkında şikayette bulunmuştur. Saddam Hüseyin Irak işgal kuvvetleri olmaları, bu devletlerin doğrudan yetki sınırları ve kontrolü altında olması ya da yurtdışında görev yapan görevlilerinin eylemlerinden sorumlu olmaları nedeniyle bütün davalı Devletlerin yetki sınırı içinde olduğunu iddia etmiştir. Bunun yanı sıra, Saddam Hüseyin Haziran 2004 tarihinde Iraklı yetkililere yetki devrinin ve kendi devrinin ardından da davalı Devletlerin fiili olarak Irak'ı kontrol altında tutmaları nedeniyle bu Devletlerin yetki sınırı içinde olduğunu iddia etmiştir.

AİHM bir ABD generalinin komutasındaki koalisyon güçlerinin Mart 2003 tarihinde Irak'ı işgal etmiş olduklarını tespit etmiştir. Bu gücün ve desteğin büyük bir kısmının Birleşik Devletler ve Birleşik Krallıktan gelmesine rağmen AİHM bu dava kapsamında Sözleşmeye Taraf olan Devletlerden koalisyon güçlerine destek sağlayanların her birisinin bu şikayette sıralandığını varsaymaktadır. Ancak, AİHM Saddam Hüseyin'in dava edilen Devletlerin rolünü, sorumluluklarını ya da ABD ile aralarındaki iş/güç bölümünü tek tek saymadığını tespit etmiştir. Bunun yanı sıra, Saddam Hüseyin (ABD dışında) hangi davalı Devletin yakalanmasında, gözaltında tutulmasında ve teslim edilmesinde etkisinin olup olmadığını (varsa nasıl olduğunu) belirtmemiştir. Sonuç olarak, AİHM Sözleşmenin 1. Maddesi kapsamında Saddam Hüseyin ile Sözleşmeye Taraf Devletler arasında yetki sınırı bağlantısı olmadığına hükmetmiştir.

[Behrami ve Behrami – Fransa Davası \(no. 71412/01\)](#)

31 Mayıs 2007 (Büyük Daire kabul edilebilirlik kararı)

Olaylar sırasında Mitrovica Fransa komutası altındaki çokuluslu askeri birliğin sorumluluğundaki bir sektör içinde idi; bu askeri birlik BM Güvenlik Konseyinin Haziran 1999 tarihli ve 1244 sayılı kararı ile yetkilendirilen ve Kosova'daki uluslararası güvenlik kuvvetlerini (KFOR) oluşturan dört askeri birlikten bir tanesi idi. Mart 2000 tarihinde bir erkek çocuk bu bölgede arkadaşları ile oynarken 1999 yılındaki NATO bombardımanı sırasında atılmış ve infilak etmemiş bir parça tesirli bomba bulmuşlar ve patlatmışlardır. Patlama sırasında çocuklardan birisi ölmüş, diğerleri ağır yaralanmıştır. Olayla ilgili ceza davası açılmasının reddedilmesinin ardından başvuranlar çocukların ölümünün ve yaralanmasının KFOR'un söz konusu

sektörde var olduğunu bildiği parça tesirli bombaların Fransız KFOR birlikleri tarafından işaretlenmemesi ve/veya imha edilmemesi nedeniyle olduğunu iddia etmişlerdir.

AİHM dava ile dile getirilen sorunun Fransa'nın Kosova'da sınırları dışında yetki sınırı oluşturup oluşturmadığından çok AİHM'nin Sözleşme kapsamında Kosova'da kontrolü elinde bulunduran ilgili sivil ve askeri varlığa Fransa'nın katkısını incelemek için yetkili olup olmadığı idi. AİHM UNMIK ve KFOR'un kurulmasına dayanak teşkil eden 1244 sayılı BM kararı uyarınca Kosova'da mayın temizleme işinin kontrolü UNMIK'in, dolayısı ile de BM'nin görevi idi. Üye devletlerden ayrı olarak BM Sözleşmeye Taraf bir Devlet değil tüzel bir kişiliktir. UNMIK ve KFOR'un etkinliği için üye devletlerin desteklerine bel bağlaması nedeniyle Sözleşme, Sözleşmeye Taraf olan Devletlerin eylemleri ya da ihmalleri nedeniyle AİHM'nin denetimine tabi oldukları şekilde yorumlanamaz. Bu şekilde yorumlamak BM'nin kilit misyonu olan barışı koruma görevinin yerine getirilmesini engelleyebilir. AİHM Fransa'nın sınırları dışındaki eylemleri ya da ihmalleri hakkında şikayetleri dinlemek için yetkisi olup olmadığı sorusunun incelenmesine gerek olmadığına karar verdi.

Devletin kendi sınırları içinde başka bir Devlette etki yaratan eylemi

Suçlunun iadesi

[Soering –Birleşik Krallık Davası \(14038/88\)](#)

7 Temmuz 1989

Jens Soering kız arkadaşının ebeveynlerini öldürmesi nedeniyle cinayet suçlaması isnat edilmesi amacıyla Amerika Birleşik Devletlerine (ABD) iade edilmek üzere İngiltere'de gözaltında tutulan bir Alman vatandaşı idi. Soering, diplomatik garantilere rağmen, ABD'ye iade edilmesi halinde ölüm cezasına mahkum edilme riski olduğu gerekçesiyle şikayette bulunmuştur. Soering, özellikle insanların infaz edilmeyi beklerken maruz kaldıkları aşırı stres ve psikolojik travma olan "ölüm sırası olgusu" nedeniyle, iade edilmesi halinde, Sözleşmenin 3. Maddesi hilafına insanlık dışı ve aşağılayıcı muamele ve cezalandırmaya tabi olabileceğini iddia etmiştir.

AİHM Sözleşmenin taraf olmayan Devletlerin eylemlerini kapsamadığını ve Sözleşmeye Taraf olan Devletlerin Sözleşme standartlarını diğer Devletlere uygulamasını gerektirmediğini hatırlatmıştır. Ancak, Sözleşmeye Taraf olan bir Devletin bir kişiyi iade etme kararı, bu kişinin iade edilmesi halinde işkenceye ya da diğer türlü kötü muameleye maruz kalma riskini mevcut olması halinde, Sözleşme kapsamında Devletin sorumluluğunu doğurur. İade edilen ülkeye sorumluluk oluşturmasına ilişkin şüphe yoktur. Bir kişiyi yasaklanmış olan kötü muameleye maruz bırakması nedeniyle Sözleşme

kapsamında sorumluluk iadeyi yapan Sözleşmeye Taraf olan Devlet tarafından üstlenilmiştir. AİHM Soering’i ABD’ye iade etmesi halinde BK’nın Sözleşmenin 3. Maddesini ihlal etmiş olacağı kararını verdi.

Tartışmalı karikatürlerin yayınlanması

[Mohammed Ben El Mahi ve Diğerleri – Danimarka Davası \(no. 5853/06\)](#)

11 Aralık 2006 (Kabul edilebilirlik kararı)

Eylül 2005 tarihinde özel bir Danimarka gazetesi Muhammed Peygamberin on iki tane karikatürünü yayınlamıştır. Bu karikatürler arasında en çok tartışılanı Muhammed Peygamberi başındaki türban içinde bir bomba ile gösteren karikatürdü. Ekim 2005 tarihinde Danimarka’daki bazı Müslüman kuruluşlar Danimarka polisine karikatürlerin dine küfür ve hakaret oluşturduklarına yönelik şikayette bulunmuşlardır. Savcının gazete aleyhine ceza soruşturması açmasını reddetmesinin ardından başvuranlar Danimarka’nın yayına izin vermesi nedeniyle şikayette bulunmuşlardır.

AİHM Devletin öncelikli sınırsal yargı yetkisi istisnalarından hiçbirisinin bu davada bulunmadığını belirtmiştir. Başvuranlar Fas’ta yaşayan Fas vatandaşları ile Fas’ta kayıtlı ve burada faaliyet gösteren iki tane Faslı dernektir. AİHM başvuranlar ile Danimarka arasında hiçbir yargı bağlantısı olmadığını ya da herhangi bir sınırları dışındaki eylem nedeniyle Danimarka’nın yetki sınırı içine girmediklerini değerlendirdi.

Göstericilere ateş edilmesi

[Andreou – Türkiye Davası \(no. 45653/99\)](#)

3 Haziran 2008 (Kabul edilebilirlik kararı)

Müteveffa başvuran 14 Ağustos 1996 tarihinde Dherynia (Kıbrıs) yakınlarındaki Birleşmiş Milletler tampon bölgesindeki gerilim sırasında BM tampon bölgesi dışında ve Kıbrıs Rum Mili Muhafızları kontrol noktası yakınında ayakta beklerken Türk silahlı gücü tarafından kendisine ateş edildiği ve yaralandığı nedeniyle şikayette bulunmuştur.

Başvurunun kabul edilebilirliğine dair kararında AİHM Türkiye’nin Sözleşme kapsamında sorumluluğunun doğmuş olduğunu tespit etmiştir. Olaylar hakkında BM’nin yapmış olduğu basın açıklamasına göre, Andreu’nun yaralanmasına kalabalığa doğru ateş eden ve ateş edildiği sırada “KKTC” sınırları içinde bulunan Türk ve/veya Kıbrıs Türkü üniforması giyen personel sebep olmuştur. Andreu’ya mermi isabet ettiğinde kendisi tarafsız tampon bölgenin dışında ayakta beklemekte ve Kıbrıs Rum Milli Muhafız Kontrol Noktasının yakınlarında idi. Bankovic ve Diğerleri davasındaki (yukarıda belirtilmiştir) başvuranların aksine, sonuç olarak Andreu Sözleşme kapsamına giren sınırların içinde bulunmakta idi. Andreu’nun Türkiye’nin kontrolü dışında bulunan sınırlar içinde yaralanmasına rağmen, yaralanmanın doğrudan ve başlıca sebebini oluşturan, kalabalığa doğru

yakın mesafeden ateş edilmesi Andreu'nun Türkiye'nin yetki sınırları içinde olduğu şeklinde kabul edilmelidir.

İnsan kaçakçılığı

[Rantsev – Kıbrıs ve Rusya Davası \(no. 25965/04\)](#)

7 Ocak 2010

Başvuran Mart 2001 tarihinde çalışmak için gitmiş olduğu Kıbrıs'ta ölen genç bir kadının babası idi. Kıbrıs polisinin kızı hayatta iken insan kaçakçılığından korumak için ve ölümünden sonra da sorumluları cezalandırmak amacıyla mümkün olan her şeyi yapmadıkları gerekçesiyle şikayette bulunmuştur. Başvuran ayrıca Rus yetkililerin kızının kaçırılması ve bu nedenle ölümü konusunu araştırmadıkları ve kızını kaçakçılık riskine karşı korumadıkları gerekçesiyle şikayetçi olmuştur.

AİHM insan kaçakçılığına karşı yeterli yasal ve idari çerçeve oluşturmadığı ve polisin, insan kaçakçılığı mağduru olabileceğine dair geçerli şüphe oluşturan şartlara rağmen Bayan Ratseva'yı korumadığı gerekçesiyle Kıbrıs'ın 4. Maddeyi ihlal ettiğini tespit etmiştir. Ayrıca AİHM başvuranın kızını insan kaçakçılığına karşı korumak, insan kaçakçılığı iddialarını soruşturmak ve onu ölüme götüren şartları soruşturmak için kendi egemenlik sınırları içinde Rusya'nın atabileceği adımlar kapsamında inceleme yapmaya yetkili olduğunu tespit etmiştir. AİHM Rusya bağlamında Bayan Rantseva'nın nerede ve nasıl kaçırıldığını ve özellikle onun kaçırılması olayına karışan kişilerin ve kaçırma amacıyla kullandıkları yöntemlerin tespit edilmesi için gerekli adımları atmaması nedeniyle Rusya'nın 4 Maddeyi ihlal ettiği sonucuna varmıştır.

İnternet

İnternet yayınları

[Perin – Birleşik Krallık Davası \(5446/03\)](#)

18 Ekim 2005 (Kabul edilebilirlik kararı)

Dava Fransız vatandaşı Perrin'in Birleşik Krallık mahkemeleri tarafından hüküm verilerek 30 ay hapis cezasına mahkum edilmesi ile ilgilidir. Perin BK'da ikamet etmekte ve ana sayfasında herkesin erişimine açık, çocuklar için uygunsuz olan müstehcen içerik sunan ABD'de kayıtlı bir internet şirketi işletmekte idi. Perrin internetin dünyaya açık olan yapısı nedeniyle yayıncıların materyale erişim sağlanabilen bütün ülkelerdeki yasal gereksinimleri öngöremeyeceğini iddia etmiştir. Bunun yanı sıra, materyali yayınlayan şirketin ABD'de kayıtlı olması ve işletilmesi nedeniyle BK'nın kendisine suç ithamında bulunmak için yargı yetkisi olmadığını iddia etmiştir.

AİHM BK Temyiz Mahkemesinin, BK mahkemelerinin sadece yayının yerinin mahkemelerin yetki alanı içine girmesi halinde yayınla ilgili davaları inceleyebilecek olması halinde, bu durumun yayıncıları soruşturmanın mümkün olmayacağı ülkelerde yayın yapmaya teşvik edeceğini bildirdiği gerekçesini kabul etmiştir. Daha sonra AİHM Perrin'in BK'da ikamet ettiğini, BK yasaların erişme imkanının olduğunu ve ülkede profesyonel faaliyet yürütmesi nedeniyle daha fazla yasal tavsiye alması gerektiğini tespit etmiştir. AİHM yürürlükteki BK kanununun (1959 tarihli Müstehcen Yayın Kanunu) elektronik ortamda depolanan verilerin iletimi için de geçerli olduğunu hatırlatmıştır. Sonuç olarak, AİHM BK Temyiz Mahkemesinin, BK mevzuatının savunmasız kişilere sınırlı koruma sağlıyor olmasına rağmen, sorumlu bir Hükümetin bu kişilerin korumasını terk etmesi için bir neden olmadığı yönündeki gerekçesini kabul etmiştir. Başvuru kabul edilemez ilan edilmiştir.

İnternet temelli faaliyetler

Premininy – Rusya Davası (no. 44973/04)

10 Şubat 2011

Başvuranlar 2001 yılında "Green Point" isimli Amerikan bankasının çevrimiçi güvenlik sistemine yasadışı olarak girerek müşteri veri tabanını çalmak ve bu ver tabanını internette yayınlamama sözü karşılığında şantajla para sızdırmak şüphesiyle Rusya'da gözaltına alınan ve Rusya'da yaşayan iki Rus vatandaşıdır. Banka para ödemeyi kabul etmiştir ve ilk başvuran bankaya gerçek adını ve adresini vermiştir. Başvuranlar ilk başvuranın Rusya'da kanunsuz olarak yakalandığı ve gözaltına alındığı ve duruşma için beklerken gözaltında dövüldüğü gerekçesiyle şikayette bulunmuşlardır.

Rusya mahkemeleri davayı görmüş ve başvuranlar mahkemenin bu dava için yargı yetkisi olmadığını iddia etmemişlerdir. AİHM gözaltı ve kötü muameleye ilişkin şikayetlerini esasa müteallik olarak incelemiş 3. Madde ile 5. Maddenin ihlal edildiğini tespit etmiştir.

Medya İrtibat

Tel: +33 (0)3 90 21 42 08

AİHM basın duyuruları için RSS bildirimlerine üye olabilirsiniz:

<http://echr.coe.int/echr/rss.aspx>

(Bu bilgi notunun Türkçe çevirisi, Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı'nın katkılarıyla hazırlanmıştır.)